

УДК 378.147

Нагорна Н. В.

к.пед.н., доцент,
доцент кафедри педагогіки,
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

ГОТОВНІСТЬ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ДО ІНФОРМАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В СФЕРІ ОСВІТИ

Соціокультурні й інформаційні зрушення в суспільстві на початку ХХІ ст. детермінували радикальні зміни системи освіти, які актуалізували необхідність перетворення педагогічної освіти на соціальну інституцію, зорієнтовану на розвиток комунікаційних навичок, усвідомлення педагогічної діяльності, пошук шляхів професійного самовдосконалення, готовності до інформаційно-управлінської діяльності.

Обґрунтування процесу розвитку готовності майбутніх фахівців до інформаційно-управлінської діяльності в сфері освіти передбачає опрацювання дотичних до вказаної проблеми досліджень українських і зарубіжних учених, у яких висвітлено сучасні підходи до підготовки педагогічних працівників у сфері освіти – В. Арешонков, В. Вербець, В. Кремень та інші [1].

Спектр педагогічних умов розвитку готовності педагогічних працівників до інформаційно-управлінської діяльності в сфері освіти складають:

- стимулювання мотивації педагогічних працівників до опанування інформаційно-управлінської діяльності в контексті її спрямованості на забезпечення кращих освітніх результатів;
- розвиток когнітивно-інтелектуальної сфери суб'єктів педагогічної діяльності, зорієнтованої на опанування вмінь застосування інформаційно-управлінського менеджменту;
- створення інформаційно-управлінського ресурсу в закладах післядипломної освіти на основі сучасних засобів інформаційних технологій;
- розвиток рефлексії та саморефлексії до оцінювання та коригування інформаційно-управлінської діяльності педагогічних працівників, спрямованої на досягнення поставленої мети.

Розглянемо умову стимулювання мотивації педагогічних працівників до опанування інформаційно-управлінської діяльності в контексті її спрямованості на забезпечення кращих освітніх результатів.

Як відомо, регуляцію та цілеспрямованість діяльності особистості зумовлює мотивація, трактована у психолого-педагогічній літературі як система взаємозалежних і супідрядних чинників, що свідомо визначають лінію поведінки людини, є джерелом її активності, дієвою спонукальною силою.

Методичні аспекти реалізації даної педагогічної умови – стимулювання мотивації педагогічних працівників до опанування інформаційно-управлінської діяльності в контексті її спрямованості на забезпечення якомога кращих освітніх результатів, передбачають поєднання нетрадиційних педагогічних технік із традиційними.

Базисом такого напряму методичної діяльності слугують викладені у навчальному посібнику «Основи управління інформацією в освітніх системах» концептуальні позиції: формування в системі освіти у педагогічних працівників розуміння ролі та місця комунікацій в інформаційно-управлінській діяльності;

нівелювання стереотипів щодо змісту, форм і способів комунікацій; застосування ключових технік та інструментів, які забезпечують ефективність комунікації [2].

Мотиваційні аспекти комунікацій, доступність і якість інформаційно-управлінської діяльності, її позитивний вплив на освітній процес і, зокрема, на вдосконалення системи знанневих і діяльнісних маркерів у професійної галузі. У такому разі акцентованою постає техніка, що покликана сприяти зростанню мотивації педагогічних працівників до розвитку інформаційно-управлінських умінь, що забезпечують формування мотиваційно-ціннісного концепту педагогічної діяльності.

Оскільки педагогічна умова передбачає поєднання традиційних (інформаційно-комунікативних) технік з інноваційними (новітніми), запропоновано практикувати під час аудиторних занять синтез дискусії та диспуту, залучення майбутніх фахівців до особистого переживання успіху в освітній діяльності, метод опори на здобутий життєвий досвід, метод пізнавальної, дидактичної, ситуаційно-рольової гри.

Значною ефективністю вирізняються тьюторські техніки як засновані на багатоманітні методичних прийомів, фахово значущих та особистісних стимулів і уможлиблюють забезпечення розвитку когнітивно-інтелектуальної сфери.

Слід наголосити на особливій ефективності технік, що передбачали навчання тьютор-початківця зі слухачем курсу за технікою «tete-a-tete», а також організовані досвідченими тьюторами «тьюторські класи». Навчальна робота тьютора за заочною, дистанційною формами та на дистанційному етапі очно-дистанційного підвищення кваліфікації охоплювала проведення (участь) чатів, форумів, вебінарів, індивідуальних і групових консультацій на основі особистісного та професійного стимулювання слухачів курсів.

Виходячи з вищесказаного, можна зробити висновки, що готовність працівників освіти до опанування інформаційно-управлінської діяльності в контексті її спрямованості на забезпечення кращих освітніх результатів постає однією з важливих педагогічних умов.

Список літератури

1. Крусір Т. Нові підходи щодо підготовки управлінських кадрів в закладах освіти. *Матеріали 76-ї звітної студентської наукової конференції*. Одеса, 2 травня 2020 р. / під ред. професора О. С. Цокур. Одеса: ОНУ ім. І. І. Мечникова, 2020. С. 17.

2. Сігетій І. П., Тимошенко Ю. В., Завгородня Л. В. Основи управління інформацією в освітніх системах: навч. посіб. Ужгород: ЗПО; Черкаси: Чабаненко Ю.А., 2016. 156 с.

3. Тарнавська Т. В. Сутність інформаційних технологій в освіті. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Педагогічні науки*. 2013. № 108.1. URL: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/VchdpuP_2013_1_108_31.pdf.